

נהייתה ולא נראתה כזאת למי"ם עלות בני ישראל מארץ מצרים עד
 א היום הזה שימור לכם עליה עזו ודברו: ויצאו כל בני
 ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד
 ב אל־יהוה המצפה: ויתיצבו פנות כל־העם כל שבטי ישראל בקהל עם
 ג האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: וישמעו
 בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה
 ד נהיתה הרעה הזאת: ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר
 ה הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון: ויקמו עלי בעלי
 ה הגבעה ויסבו עלי את־הבית לילה אותי דמו להרג ואת־פילגשי ענו
 ו ותמת: ואחזו בפילגשי ואת־החיה ואשלחה בכל־שדה נחלת ישראל
 ז כי עשו זמה ונבלה בישראל: הנה כלכם בני ישראל הונו לכם דבר
 ח ועצה הלים: ויקם כל־העם כאיש אחד לאמר לא נלה איש לאהלו ולא
 ט נסור איש לביתו: ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל:
 י ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל | שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף
 לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל־הנבלה
 יא אשר עשה בישראל: ויאסף כל־איש ישראל אל־העיר כאיש אחד
 יב חברים: וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל־שבטי בנימן לאמר
 יג מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם: ועתה תנו את־האנשים בני־בליעל
 אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו [בני ק ולא כ]
 יד בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל: ויאספו בני־בנימן מן־הערים
 טו הגבעתה לצאת למלחמה עם־בני ישראל: ויתפקדו בני בנימן
 ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבר מישבי
 טז הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור: מכל | העם הזה שבע מאות